

Dyrene, er det egentlig et forsvindende Tab, den forarsager. Der er vistnok heller ingen, der vil benægte, at Tuberkulosen er gaaet tilbage i de senere Aar, i alt Fald i de Egne, jeg er bekendt med. Ja, alt dette skal jeg lade ligge; det forekommer mig ikke at være Hovedsagen ved det Spørgsmaal, som foreligger her. Til en Begyndelse vil jeg sige, at jeg har læst Forhandlingerne herom fra 1889—90 igennem. Jeg har hørt Udtalelser baade fra den ene og den anden Retning for Hingstenes Vedkommende, og alle Udtalelserne gaa ud paa, at disse Tilfyn med Hingstene ere uforholdne. Det forekommer mig egentlig, som om alle ere enige derom, og det vistnok med en vis Ret; og det undrer mig derfor, at man fra de Sider, som mene, at det er til ingen Nytte, vil fastholde det ogsaa med Hensyn til Hingste. Det ser underligt ud, naar man ser, hvilken Værdi Hingste have, thi de koste jo kolossale Summer. Vedkommende rider ofte mange Mil for at komme til en god Hingst, og at Staten skulde behøve at være Bærge for vedkommende Landboere, forekommer mig noget underligt. Jeg vil ogsaa prøve det med Hensyn til Tyrene. Jeg tror, det er noget lignende, som vil gøre sig gældende her. En Hovedindvending mod Tilfynet vil efter min Mening være den, at der ikke er nogen Garanti for, at det i det hele taget hjælper noget, idet det Grundlag, som det hele hviler paa, nemlig den almindelige stetoskopiske Undersøgelse, som Dyr lægen har at foretage, i Praksis har vist sig at være saaledes, at man ikke kan bedømme Sygdommen før paa et langt fremskredent Stadium, Sygdommen er langsomt snigende, og derfor kan den ikke bedømmes, før almindelige Døgsfolk kunne gøre det. Jeg tillod mig ved Dden Behandling at fremdrage Udtalelser fra flere Sider, Udtalelser, som jeg antager den højtærede Minister har faaet bekræftet ved det Konsulentmøde, som holdtes for en Tid siden her i Kjøbenhavn, og jeg skal derfor ikke komme ind paa en Gentagelse af disse Sager; jeg antager, at de ere alle praktiske Landmænd bekendte, og skal kun ophjse, at i de Tilfælde, hvor der er Tale om Sagsanlæg mellem Køber og Sælger om tuberkulose Dyr, er det i Praksis saaledes, at virkelig dygtige Dyr læger tør i de allerfleste Tilfælde ikke afgive Attest paa, at vedkommende Dyr er lungesygt. Dette forekommer mig at være det bedste Bevis paa, at der ingen Grund er til at paalægge et Tilfyn paa et saa løst Grundlag. Jeg har sagt, at Indenrigsministerens Forslag i 1889 gik i samme Retning, nemlig at Dyr lægerne kunde tage fejl af Sygdommen, og

Ordføreren Udtalelse i det samme Aar — det var J. Sørensen fra Skanderborg — gik i samme Retning angaaende den Ret, de skulde have til at brænde Dyrene. De gik ud paa, at vedkommende skulde have en Sikkerhed for, at de ikke vare helt prisgibne Dyr lægerne, naar de toge fejl. Jeg vil ogsaa se et indirekte Bevis for denne Paastand netop i det Lovforslag, som den højtærede Indenrigsminister har forelagt om Bekæmpelse af Tuberkulose ved Tuberkulin, og hvori han har stillet Forslag om at hde Statsstilfud. Det forekommer mig virkelig at være et indirekte Bevis for, at den hidtilværende Undersøgellesmaade er usfuldstændig usikker; thi ellers var der ikke Grund til at komme med Forslag om, at gaa til andre og ny Midler for at undersøge Sygdommen. Jeg skal gøre opmærksom paa, at Ministeren i det Forslag, som han har forelagt om Statsunderstøttelse og Bekæmpelse af Tuberkulose hos Hornkvæget, anfører, at Tiden endnu ikke er kommen for Staten til paa Grundlag af Tuberkulinprøve gennem Tvangsforanstaltninger at forsøge en Bekæmpelse af den her omhandlede Sygdom; men naar Tuberkulinprøven skal være bedre end den hidtilværende, og Ministeren ikke mener, at Tiden er kommen til at foretage Tvangsforanstaltninger paa dette Omraade, forekommer det mig, at der er mindre Grund til at foretage Tvangsundersøgelser med den anden Undersøgellesmaade, som af alle er anerkendt som usikker. Jeg ønsker, at saa fast, at Grundlaget for Tilfynet er ikke ganske sikkert eller paalideligt, og at vi maa søge efter at faa noget bedre. Er det Tilfældet, da er det ogsaa laaet fast, at man ikke veed, hvilken Værdi Forslaget om Tilfynet af Dyr læger vil faa, særlig ogsaa fordi det ikke gøres obligatorisk for alle. I Forslaget hedder det: „Dyre, der staa til Bedækning for Betaling“, hvilket med andre Ord vil sige, at de større Gaarde ere fri, hvorimod de mindre komme ind under Bestemmelsen. Det forekommer mig, at Ministeren egentlig selv i sit Forslag om Bekæmpelse af Tuberkulose har vist den rette Vej at gaa frem paa med Hensyn til Efterlynet, og jeg vil for min Part sige, at saa snart jeg er overbevist om, at vi have et sikkert Grundlag at arbejde paa, i det hele taget, at det har vist sig, at Tuberkulinet virkelig er sikkert i sin Prøve, og Dyr lægerne have faaet Lejlighed til i saa Henseende at lære den praktiske Anvendelse deraf, vil jeg ikke alene stemme for et Forslag om et Tilfyn af den Art, men jeg vil ogsaa være den højtærede Minister taknemlig derfor. Mit principale Standpunkt er ikke, at det ikke